

Rapport

Een onderzoek naar de beslaglegging op en de verkoop van een aantal machines door de Belastingdienst waarop verzoeker een stil pandrecht had.

Oordeel

Op basis van het onderzoek vindt de Nationale ombudsman de klacht over de Belastingdienst deels gegrond.

Datum: 20 juni 2017

Rapportnummer: 2017/073

SAMENVATTING

De klacht ziet er op dat de Belastingdienst ter invordering van de belastingschuld van twee ondernemingen beslag heeft gelegd op (onder meer) machines die het eigendom waren van een derde. Verzoeker is het niet eens met de verkoop van die machines. Hij vindt dat hij als bezitloos pandhouder van de machines is benadeeld. De Nationale ombudsman is van oordeel dat de Belastingdienst kon overgaan tot het gelegde bodembeslag en dat geen sprake was van reële eigendom van een derde die moest worden ontzien. Wel constateert de Nationale ombudsman dat voor één van de twee ondernemingen niet is voldaan aan het vereiste dat de geëxecuteerde toestemming moet verlenen voor onderhandse verkoop. Echter, naar het oordeel van de Nationale ombudsman is niet aannemelijk geworden dat verzoeker in zijn belangen als pandhouder is geschaad door het door de Belastingdienst zonder die toestemming overgaan tot onderhandse verkoop. In zijn slotbeschouwing merkt de Nationale ombudsman nog op er voorstander van te zijn dat in artikel 14.1.10 van de Leidraad Invordering 2008 expliciet wordt opgenomen dat toestemming van de geëxecuteerde is vereist voordat de ontvanger tot onderhandse verkoop besluit.

WAT IS DE KLACHT?

Verzoeker klaagt erover dat de Belastingdienst ter invordering van de belastingschuld van twee ondernemingen beslag heeft gelegd op machines die het eigendom waren van een derde. Verzoeker vindt het niet juist dat de Belastingdienst deze machines heeft verkocht. Bovendien vindt verzoeker dat de Belastingdienst bij de verkoop onjuist heeft gehandeld, met name door het onderhands verkopen van de machines.

WAT GING ER AAN DE KLACHT VOORAF?

Werk BV en Plank BV¹ zijn gelieerde ondernemingen. Werk BV is failliet gegaan. Beide ondernemingen hadden een belastingschuld. Voor zowel Werk BV als Plank BV heeft de Belastingdienst ter invordering van de openstaande belastingschuld op 1 september 2015 executoriaal beslag roerende zaken gelegd. Blijkens het proces-verbaal van het beslag waren beide ondernemingen gevestigd op het adres X. Het beslag ziet voor beide ondernemingen op dezelfde zaken. Onder de beslagen zaken bevonden zich een aantal machines die vermoedelijk eigendom waren van Moeder BV². Daarom is eveneens op 1 september 2015 het exploit van beslag ten laste van Werk BV en Plank BV overbetekend aan Moeder BV. Alle stukken zijn uitgereikt aan de heer T, bestuurder van genoemde ondernemingen.

¹ Waar in dit rapport BV's worden vermeld is sprake van een gefingeerde naam.

² De holding; Moeder BV bezit 100% van de aandelen van Werk BV en Plank BV.

Verzoeker had een stil pandrecht op bovengenoemde machines die vermoedelijk het eigendom waren van Moeder BV. Op 16 december 2015 stelde verzoeker beroep in tegen de beslaglegging ten laste van Werk BV en Plank BV. Verzoeker voerde aan dat hij zijn onderneming, bestaande uit een aantal machines, goodwill en klantbestand, had verkocht aan Moeder BV. Omdat Moeder BV de koopprijs niet kon voldoen, is voor de financiering een geldleningsovereenkomst met verpanding gesloten.

Verzoeker merkte op dat bovengenoemde machines, die onder het beslag vielen, eigendom waren van Moeder BV en zich bevonden op de bodem van Werk BV. Omdat de beslagen machines geen eigendom waren van Werk BV en/of Plank BV was volgens verzoeker sprake van reële eigendom van een derde en prevaleerde volgens hem het pandrecht. In het beroepschrift vermeldde verzoeker voor zowel Werk BV als Plank BV het vestigingsadres X.

Op 12 januari 2016 wees de Directeur Belastingen van de Belastingdienst (hierna: de directeur) het beroep af:

In dit geval is het beslag gelegd voor zakelijke fiscale schuld. De inbeslaggenomen zaken bevonden zich tijdens de beslaglegging op de bodem van (Werk BV; N.o.) en (Plank BV; N.o.) en dienen tot stoffering van die bodem zoals bedoeld in artikel 22, lid 3 van de Invorderingswet 1990. Op basis van artikel 21, lid 2 van de Invorderingswet 1990 gaat het fiscale voorrecht dan voor op het pandrecht waardoor ik niet aan uw beroep tegemoet kan komen.

In zijn advies aan de directeur schreef de ontvanger onder meer:

Alle roerende zaken zijn eigendom van de holding (Moeder BV; N.o.), de werkmaatschappijen (Werk BV en Plank BV; N.o.) hebben niets. Zonder het ter beschikking stellen van de zaken aan de werkmaatschappijen kunnen de werkmaatschappijen niet werken.

Op 21 januari 2016 stuurde de Belastingdienst verzoeker een e-mail met de volgende inhoud:

Van de curator in het faillissement van (Werk BV; N.o.) begreep ik dat u mogelijk belangstelling heeft in het kopen van alle aanwezige roerende zaken en de voorraad. Voordat ik besluit over te gaan op een executoriale verkoop wil ik u de mogelijk bieden om een bieding te doen voor een mogelijke onderhandse verkoop aan u. In verband met ontruiming van het pand door opzegging van het huurcontract wil ik op korte termijn duidelijkheid hierover.

Ik wil u vragen uiterlijk dinsdag 26 januari 2016 mij te laten weten of u nog steeds interesse heeft in een mogelijke koop door op deze mail te antwoorden en bij mij een bod uit te brengen.

Indien uw bod wordt geaccepteerd dient de koopsom, te vermeerderen met omzetbelasting, integraal te worden voldaan voordat feitelijke levering plaats zal vinden. Hierover worden dan nadere afspraken gemaakt.

Hierop is geen bod van verzoeker gevolgd.

Op 27 januari 2016 zijn de beslagen zaken, inclusief de machines waarop verzoeker een stil pandrecht had, bij onderhandse verkoop verkocht. De Belastingdienst stuurde de curator van de failliete Werk BV op 3 maart 2016 de volgende verantwoording van de verkoopopbrengst:

Ik stel voor € 16.400 aan de boedel te voldoen, volgens onderstaande berekening.

Verdelen Opbrengst (Werk BV; N.o.)

verkoop opbrengst	142.500	
bijdrage transport productieverlies verhuurder		
perslucht en heftruck ter compensatie		
02-03-2016 opdracht gegeven om betalen	- 12.500	
resteert	130.000	
boedelbijdrage incl. vervanging sloten t.b.v. curator		6.500
Toyota Aygo t.b.v. curator		3.300
voorraad t.b.v. curator		6.600
totaal naar curator		16.400
resteert ter afboeking voor de belastingdienst	113.600	

Een gelijkloidend overzicht is volgens de Belastingdienst verstrekt aan de heer T, de bestuurder van de ondernemingen ten laste waarvan de verkoop heeft plaatsgevonden.

WAT WAS DE OORSPRONKELIJKE KLACHT?

Verzoeker wees er op dat sprake is van bodembeslag. De in beslag genomen zaken waarop hij een pandrecht had, bevonden zich op de bodem van Werk BV en het gaat om bodemzaken. Volgens verzoeker is de ontvanger van mening dat de machines waarop beslag is gelegd het eigendom zijn van Moeder BV en dat sprake is van reële eigendom. Hoewel het bodemrecht boven het stille pandrecht gaat, stelt verzoeker dat met de reële eigendom van Moeder BV het bodemrecht alleen geldt voor zaken die eigendom zijn van Werk BV (de belastingschuldige). De verkoop door de Belastingdienst van de onder het pandrecht vallende zaken is daarom volgens verzoeker in strijd met de wet.

Voor de onderhandse verkoop is geen toestemming verleend door de rechthebbende, te weten Moeder BV, terwijl dat wel vereist is. Zie het arrest van de Hoge Raad van 24 januari 2001, nr. 35 934, BNB 2001/127 (zie Achtergrond, onder 4.). Artikel 14.1.10 van de Leidraad Invordering 2008 dat voorschrijft dat de ontvanger kan kiezen voor onderhandse verkoop als dat naar verwachting aanzienlijk meer zal opleveren dan een openbare verkoop, is volgens verzoeker in strijd met het wettelijke systeem. Bovendien is niet voldaan aan de voorwaarde dat een betrokken derde in de gelegenheid moet worden gesteld om hetzelfde bedrag te bieden dat de onderhandse verkoop zou opbrengen.

De Belastingdienst heeft noch aan Moeder BV noch aan verzoeker rekening en verantwoording afgelegd over de verkoopopbrengst. Van de koper werd de verkoopprijs vernomen. Daaruit volgt dat er meer dan genoeg opbrengst was om ook verzoeker als pandhouder te voldoen.

De Belastingdienst kon na verkoop niet leveren. Uiteindelijk was de medewerking van de eigenaar/verhuurder van het pand nodig. Er is een deal gesloten waarbij de verhuurder een aantal machines kreeg en de koper een deel van de betaalde koopsom terug ontving. Dit kan niet zonder de eigenaar en de zekerheidsgerechtigden daarbij te betrekken.

WELKE REACTIE KOMT ER OP DE KLACHT?

Over de beslissing van de directeur op het beroepschrift liet de Belastingdienst weten in de klachtbehandeling geen oordeel te geven. Het gaat hier om een beslissing waartegen geen verder beroep mogelijk is.

Er is in overleg met de curator besloten om tot een onderhandse verkoop over te gaan om daarmee een hogere opbrengst te genereren. In het arrest van de Hoge Raad staat dat de toestemming moet worden verleend door de geëxecuteerde en niet, zoals verzoeker stelt, de eigenaar. Omdat de curator in de plaats treedt van de geëxecuteerden, Werk BV en Plank BV, is de verkoop toegestaan. Met een mail van 21 januari 2016 is verzoeker de mogelijkheid geboden een bod te doen op de in beslag genomen zaken. Dat bod is blijkbaar niet gedaan.

Het is niet zo dat na de verkoop meer dan genoeg over was om de eerste pandhouder te voldoen. Het beslag is gelegd voor de twee BV's. Na afboeking van diverse kosten, overgemaakt naar de curator, werd het restant pondspondsgewijs verdeeld over de schulden van beide BV's. Dit restant was onvoldoende om de schulden van de BV's te voldoen waardoor er geen surplus voor de pandhouder resteerde. Daarmee is het recht van de pandhouder geen geweld aangedaan.

Hetgeen er na de verkoop gebeurt, is niet aan de Belastingdienst. Na het moment van verkoop ligt de verdere verantwoordelijkheid bij de koper. Deze dient eventueel met de eigenaar of huurder van het pand afspraken te maken over het afvoeren van zaken. Het is dus niet juist dat de Belastingdienst niet kon leveren. De Belastingdienst leverde per omgaande na betaling door de koper.

WAT WAS DE AANLEIDING VOOR DE KLACHT BIJ DE NATIONALE OMBUDSMAN?

Verzoeker voert aan dat slechts sprake is van één faillissement, namelijk van Werk BV een 100% dochter van Moeder BV. Plank BV was volgens verzoeker niet gevestigd op het adres van Werk BV.

Volgens verzoeker hebben zowel de curator van Werk BV als de Belastingdienst het standpunt ingenomen dat de machines eigendom waren van Moeder BV. Verzoeker verwees naar de beslissing van de directeur op het beroep. Ook de omstandigheid dat de Belastingdienst is gaan verkopen bewijst volgens verzoeker dat sprake was van reëel eigendom van Moeder BV. Als dat niet zo was dan zouden de beslagen die zijn gelegd komen te vervallen en had de curator als verkopende partij opgetreden.

Het bodemvoorrecht maakt dat de Belastingdienst zich kan verhalen op roerende zaken van derden die op de bodem van de belastingplichtige staan. Dat geldt enkel voor de schulden van de belastingplichtige. Hier zijn dat alleen schulden van het gefailleerde Werk BV. Van een fiscale eenheid tussen de te onderscheiden vennootschappen is geen sprake. De Belastingdienst had dus helemaal geen beslag mogen leggen op de roerende zaken van Moeder BV die op de bodem stonden van Werk BV.

De Belastingdienst geeft aan dat de verkoopopbrengst na het betalen van kosten pondspondsgewijs is verdeeld over Werk BV en Plank BV. Verkoop van roerende zaken van derden die niet op de bodem van de belastingplichtige staan is onrechtmatig. Vaststaat met deze uitlating dat sprake is van handelen in strijd met de wet en de Leidraad Invordering 2008.

Artikel 14.1.4. van de Leidraad Invordering 2008 schrijft een specifieke volgorde van uitwinning bij beslag voor (zie Achtergrond, onder 6).

Onduidelijk is welke zaken verkocht zijn die daadwerkelijk van Werk BV waren. Duidelijk is wel dat alle machines die op de lijst stonden die gebruikt is bij het leggen van beslag, eigendom waren van Moeder BV en de Belastingdienst zich daarop heeft verhaald. De Belastingdienst dient duidelijkheid te verschaffen over de exacte verkoopopbrengst en de wijze waarop de verrekening heeft plaats gevonden.

Artikel 14.2.18. van de Leidraad Invordering 2008 bepaalt dat als er andere schuldeisers zijn die beslag hebben gelegd of als er beperkt gerechtigden zijn van wie het recht door de executie is vervallen, zoveel mogelijk wordt getracht in der minne overeenstemming te bereiken over de toedeling van de netto executieopbrengst. Als dat niet mogelijk blijkt, dan is artikel 481 Wetboek van Burgerlijke Rechtsvordering (hierna: Rv) en volgende van toepassing. Op geen enkele wijze heeft de Belastingdienst rekening gehouden met de gerechtvaardigde belangen van verzoeker en het overleg gezocht om te komen tot een verantwoorde wijze van afrekening en/of verdeling van de netto executie opbrengst. Er is diverse malen gevraagd om een financieel overzicht maar dit wordt niet gepresenteerd.

Verzoeker verwees nog naar een passage uit het boek Groene Serie Faillissementswet, Invorderingswet 1990, aantekening 13.11:

De regeling van de executie van roerende zaken in het Wetboek van Burgerlijke Rechtsvordering laat slechts openbare verkoop toe; anders dan de pand- en

hypotheekhouder bestaat voor de beslaglegger niet de mogelijkheid met toestemming van de civiele voorlopige voorzieningenrechter onderhands te verkopen. Uiteraard kan wel met toestemming van de beslagene onderhands worden verkocht. Wanneer die toestemming niet gegeven wordt, is de ontvanger derhalve gedwongen openbaar te verkopen.

De Hoge Raad heeft in zijn arrest van 24 januari 2001, nr. 35 934, BNB 2001/127 uitdrukkelijk uitgemaakt dat de beslagleggende ontvanger, gelet op artikel 463 Rv niet bevoegd is tot een onderhandse verkoop van het beslagen object.

In strijd met het wettelijke systeem vermeldt artikel 14.1.10 van de Leidraad Invordering 2008 nog steeds dat de ontvanger kan kiezen voor onderhandse verkoop (ook indien daartoe geen toestemming wordt gegeven door de eigenaar) indien deze naar verwachting aanzienlijk meer zal opleveren dan een openbare verkoop.

De Belastingdienst heeft er voor gekozen om (in strijd met de wet) de verkoop ter hand te nemen en de onder het pandrecht van verzoeker vallende roerende zaken te verkopen aan een derde. Voor deze verkoop is geen toestemming verleend door de eigenaar/rechthebbende (Moeder BV) terwijl deze toestemming wel vereist is. De heer T, bestuurder van Moeder BV, kan dit onder ede verklaren.

Anders dan de Belastingdienst stelt, is verzoeker niet in de gelegenheid gesteld om hetzelfde bedrag te bieden.

Het is erg makkelijk om te stellen dat na verkoop de koper het maar uit moet zoeken en dat dit verzoeker verder niet aan gaat. De koper heeft persoonlijk verklaard dat hij na betaling tegen een probleem aanliep omdat een aantal machines niet door de deur naar buiten kon en via de buurman geleverd moesten worden. Daar moest toen de heer C van de Belastingdienst bijkomen om een afspraak te maken en die is ook gemaakt. Er is afgesproken dat de buurman een machine mocht hebben en in ruil daarvoor is de koopsom aangepast die reeds betaald was. Dus na de verkoop moest de koopsom worden aangepast. De koper moest via een andere afdeling van de Belastingdienst nog een bedrag terug ontvangen waarmee de verkoopopbrengst is verminderd. De Belastingdienst kan niet een verkoopprocedure opstarten - waarbij volgens de Leidraad Invordering 2008 belanghebbenden moeten worden gekend en om toestemming moet worden gevraagd - en dan de koopsom even achteraf aanpassen en een aantal machines aan een derde verkopen omdat die een feitelijke positie heeft waardoor niet geleverd kan worden.

HOE REAGEERDE DE BELASTINGDIENST?

Verzoeker voert aan dat er bodemzaken verkocht zijn voor de schuld van Plank BV, maar dat er geen sprake was van bodembeslag voor de schuld van deze BV, omdat deze niet gevestigd was op het beslagadres, maar op het adres van de moedermaatschappij.

In zijn beroep van 16 december 2015 bestrijdt verzoeker niet dat sprake is van bodembeslag. Integendeel, hij schrijft letterlijk dat Plank BV ten tijde van de beslaglegging, gevestigd is op het beslagadres.

Naar aanleiding van de klacht, realiseert de directeur zich, dat in de uitspraak van 12 januari 2016 niet is opgenomen dat klager niet namens Moeder BV een beroep in kan dienen, maar dat de vennootschap (indien gewenst) zelf een beroep op grond van artikel 22 van de Invorderingswet 1990 in moet stellen. Hiervoor biedt de directeur zijn welgemeende verontschuldiging aan.

Over zijn rol in het hele proces en na de verkoop kan de ontvanger vermelden altijd correct en zakelijk te zijn geweest. Waar nodig is overleg gevoerd/samen gewerkt met collega H.

Voor zover bekend heeft Moeder BV geen beroep artikel 22 ingediend. Het feit dat er geen beroep is ingediend door Moeder BV (de holding) duidt er op dat de direct betrokkenen er (stilzwijgend) van uit zijn gegaan dat er geen sprake was van reële eigendom van Moeder BV.

Bij de beoordeling van het beroep is uitgegaan van de geschetste situatie, en wel dat er sprake is van een bezitloos pandrecht gevestigd op roerende (bodem)zaken van een derde. Op basis van artikel 21, lid 2 van de Invorderingswet 1990 gaat het fiscale voorrecht dan voor op het pandrecht.

Beide ondernemingen waren op het zelfde adres gevestigd. Verwezen wordt naar de beslagstukken. Beide beslagen, dus ten laste van Plank BV en ten laste van Werk BV, zijn gelegd op dezelfde zaken. Het beslag is betekend aan de heer T en overbetekend aan Moeder BV aldaar aan de heer T.

De vestiging van beide ondernemingen op een en het zelfde adres is niet eerder onderwerp van gesprek geweest.

Over de opbrengst en de verdeling is vooraf uitvoerig overleg gevoerd met de curator. Ook is met de heer T toen hij het contact met de curator en de fiscus heeft hersteld overleg gepleegd. Na afloop is rekening en verantwoording afgelegd aan de curator die akkoord is gegaan met toestemming van de Rechter Commissaris. De heer T heeft hetzelfde overzicht van de afrekening ontvangen en via de Centrale Betalings Administratie berichten van verwerking op de aanslagen. Na de behandeling van de klacht van verzoeker is de ontvanger nog gebeld door de heer T. De ontvanger heeft een zeer uitgebreid telefoongesprek van zeker een uur met hem gehad. De heer T leek nog steeds niets van de gang van zaken te begrijpen en verzoeker bleef hem benaderen. Aan het einde van het gesprek leek de heer T het helemaal te snappen.

Verzoeker is door de ontvanger niet verder ingelicht. Zijn beroepschrift was afgewezen en hij was voor de ontvanger geen partij om over de afwikkeling te berichten.

De ondernemingen waren gevestigd in het pand dat gehuurd werd van Dienst BV die daar ook een onderneming exploiteerde. Afvoer van de zaken was slechts mogelijk via de ruimten die Dienst BV in gebruik had, door een deur aan de kant van Dienst BV, die hiervoor zijn onderneming stil moest leggen en machines moest verplaatsen. In goed overleg met de curator, de Belastingdienstdeurwaarders, verhuurder (Dienst BV), de koper en de Belastingdienst is gecorrespondeerd over een praktische en financiële oplossing, waarbij uiteindelijk de koopsom met €12.500 verlaagd is.

AANVULLENDE REACTIE BELASTINGDIENST

In reactie op vragen van de Nationale ombudsman verstrekte de Belastingdienst de volgende aanvullende informatie.

Toestemming voor onderhandse verkoop ten laste van Plank BV is verleend door de heer T in zijn hoedanigheid van bestuurder van die BV. De heer T is ook bestuurder van Werk BV en Moeder BV.

Bij het vaststellen van een nieuwe verkoopdatum is ten laste van Plank BV voor alle openstaande aanslagen beslag gelegd op grond van artikel 10 en 15 van de Invorderingswet 1990 (versnelde invordering). Dat maakt dat de openstaande schuld hoger was dan de verkoopopbrengst.

Werk BV en Plank BV hadden een belastingschuld. Voor beide ondernemingen was beslag gelegd op dezelfde zaken waarop het bodemrecht van toepassing is verklaard. De verdeling van de opbrengst heeft tussen Werk BV en Plank BV plaatsgevonden. Er was geen financiële ruimte in de opbrengst om aan verzoeker wat toe te delen.

REACTIE BELASTINGDIENST OP HET VERSLAG VAN BEVINDINGEN EN NADERE VRAGEN

In reactie op het verslag van bevindingen en nadere vragen van de Nationale ombudsman verstrekte de Belastingdienst de volgende informatie.

Voor de gestelde toestemming van de heer T als bestuurder van Plank BV verwees de Belastingdienst naar een met de heer T gevoerde emailwisseling die als bijlage 1³ is gehecht aan dit rapport.

Plank BV is niet failliet. Zowel voor Werk BV als Plank BV lag er voor het faillissement beslag op dezelfde roerende zaken. Omdat er voor een deel van de aanslagen reeds beslag lag, is er voor de overige aanslagen van Plank BV ingevolge artikel 10, lid 1, letter e, en artikel 15 van de Invorderingswet 1990 voor de verkoop beslag gelegd en hierbij een nieuwe verkoopdatum vastgesteld gelijk aan de datum van de (onderhandse) verkoop.

³ Beperkt tot de inhoud van de berichten.

Voorts verstrekke de Belastingdienst een overzicht van de afboekingen van de verkoopopbrengst op de belastingschulden van Werk BV en Plank BV. Hieruit volgt dat van de verkoopopbrengst van € 142.500 een bedrag van € 17.000 is betaald aan de curator⁴ en een bedrag van € 12.500 is gerestitueerd aan de koper. Het resterende bedrag van € 113.000 is afgeboekt op de belastingschulden van Werk BV en Plank BV.

De Belastingdienst verstrekke een overzicht van de belastingschuld van Werk BV zoals die na de verkoop nog resteerde en op 26 mei 2016 aan de curator van Werk BV werd verstrekt. Het betrof een bedrag van € 13.321. In het openbaar faillissementsverslag ter zake van Werk BV is het volgende neergelegd:

De Belastingdienst is in het kader van een gelegd bodembeslag overgegaan tot verkoop van alle aanwezige zaken in de door gefailleerde gehuurde bedrijfsruimte. Dientengevolge zijn de vorderingen van de Belastingdienst op Werk BV en het gelieerde Plank BV in belangrijke mate – maar niet volledig – uit de gerealiseerde opbrengst voldaan.

Tenslotte merkte de Belastingdienst op dat de situatie op het beslagadres in verband met de afvoer van de zaken complex was. Uiteindelijk is overeenstemming bereikt met de koper en de verhuurder van het pand en de curator over de manier waarop dit is opgelost. Verwezen werd naar een emailwisseling met de koper en de curator die als bijlage 2 is gehecht aan dit rapport⁵.

REACTIE VERZOEKER OP HET VERSLAG VAN BEVINDINGEN EN GESTELDE VRAGEN

Verzoekers gemachtigde verstrekke e-mailcorrespondentie met de heer T waaruit volgens hem blijkt dat door de heer T nooit toestemming is gegeven voor de verkoop en dat ook niet deugdelijk rekening en verantwoording is afgelegd aan de heer T. Ook werd een brief van de heer T overgelegd waarop volgens de gemachtigde geen reactie is gevolgd. De emailwisseling en genoemde brief zijn als bijlage 3 en 4 aan dit rapport gehecht⁶.

INFORMATIE VAN DE HEER T

De heer T verklaarde daarnaar gevraagd dat hij nooit toestemming heeft gegeven voor de verkoop van de onder Werk BV en Plank BV beslagen zaken. Hij heeft dus ook geen toestemming verleend voor onderhandse verkoop in plaats van openbare verkoop. Daarnaast verklaarde hij van de Belastingdienst geen bericht te hebben gekregen over de opbrengst en de verwerking daarvan. Ook de verantwoording van de Belastingdienst aan de curator had hij naar zijn zeggen niet ontvangen.

⁴ Hierin zit een verschil van € 600 ten opzichte van de voorgestelde verantwoording van 3 maart 2016 aan de curator (voorgesteld bedrag aan de curator van € 16.400).

⁵ Beperkt tot de inhoud van de berichten.

⁶ Beperkt tot de inhoud van de berichten.

Hij heeft inderdaad een gesprek gehad met de Belastingdienst maar dat ging over de beslaglegging op grond van het bodemrecht.

Over de e-mailwisseling zoals opgenomen onder bijlage 1 verklaarde verzoeker dat hij in het tot stand komen van de overeenstemming over de verkoop niet is betrokken. Nogmaals hij heeft geen toestemming voor onderhandse verkoop verleend.

WAT IS HET OORDEEL VAN DE NATIONALE OMBUDSMAN?

Het redelijkheidsvereiste houdt in dat overheidsinstanties de verschillende belangen tegen elkaar afwegen en dat de uitkomst hiervan niet onredelijk is.

Het gelegde bodembeslag

Het bodemrecht houdt kort gezegd in dat de Belastingdienst ter invordering van (bepaalde) belastingschulden verhaal heeft op alle roerende zaken die duurzaam op de 'bodem' van de belastingschuldige in gebruik zijn, ongeacht van wie die zaken zijn. Uit overwegingen van billijkheid wordt het eigendomsrecht van een derde ontzien in die gevallen waarin sprake is van reële eigendom van een derde. Zie hiervoor onder Achtergrond, onder 1.

Het bodembeslag is gelegd ten laste van Werk BV en Plank BV. Onder de beslagen zaken zijn machines. Volgens verzoeker is er voor de machines sprake van eigendom van een derde, te weten Moeder BV (de holding). Het gaat daarbij volgens verzoeker om reële eigendom die de Belastingdienst moet ontzien. Verzoeker stelt dat ook de curator in het faillissement van Werk BV en de Belastingdienst uitgaan van reële eigendom. Daaruit concludeert verzoeker dat ten onrechte de machines zijn verkocht waardoor hij, als bezitloos pandhouder van die machines, is benadeeld.

De Nationale ombudsman ziet geen aanwijzingen voor de stelling van verzoeker dat de Belastingdienst voor de machines is uitgegaan van reële eigendom van Moeder BV (een derde). Naast het feit dat de Belastingdienst dit weerspreekt, geldt dat in dat geval de machines immers niet als 'bodempzaken' zouden zijn verkocht maar het eigendom daarvan zou zijn ontzien. Evenmin ziet de Nationale ombudsman aanwijzingen dat de Belastingdienst had moeten uitgaan van reële eigendom van Moeder BV. Terecht wijst de Belastingdienst er op dat Moeder BV, die de juridisch eigenaar is, geen beroep heeft ingesteld tegen het gelegde beslag. Onweersproken is verder dat alle roerende zaken eigendom zijn van Moeder BV en dat Werk BV en Plank BV niets hebben. En voorts dat Werk BV en Plank BV zonder het ter beschikking stellen van de machines (de zaken) niet kunnen werken. In deze situatie kon de Belastingdienst er in redelijkheid van uitgaan dat de verhouding tussen de belastingschuldige (Werk BV en Plank BV) en de machines aanleiding is om de zaken als zijn eigendom aan te merken (zie Achtergrond, onder 2). Volledigheidshalve wordt opgemerkt dat er ook geen aanwijzingen zijn dat de curator is uitgegaan van reële eigendom van Moeder BV. Zie ook het in dit rapport opgenomen citaat uit het openbaar faillissementsverslag.

Voor de stelling van verzoeker dat met het faillissement van Werk BV het beslag is komen te vervallen, geldt dat niet ter discussie staat dat de juridische eigendom van de roerende zaken, waaronder de bewuste machines, bij Moeder BV lag. Dat betekent – nog daargelaten dat Plank BV niet failliet is gegaan - dat het faillissement het gelegde bodembeslag in zoverre ongemoeid laat (zie ook Achtergrond, onder 3). Dat het bodemrecht boven het pandrecht gaat, staat tussen partijen verder niet ter discussie.

Over de stelling van verzoeker dat Plank BV was gevestigd op een ander adres dan dat waarop de goederen zich bevonden, hierna: het beslagadres, wordt opgemerkt dat op het beslagexploot als adres van Plank BV staat vermeld het beslagadres. In het beroepschrift dat bij de directeur is ingediend, is uitdrukkelijk als vestigingsadres van Plank BV vermeld het beslagadres. De Nationale ombudsman ziet daarom geen aanleiding te twifelen dat het vestigingsadres van Plank BV het beslagadres was. Dan kan niet worden gezegd dat geen bodembeslag gold waar het gaat om Plank BV.

Bovenstaande betekent tevens dat de Belastingdienst kon overgaan tot verkoop van de beslagen zaken.

Op dit onderdeel is de onderzochte gedraging behoorlijk.

Het overgaan tot onderhandse verkoop

Volgens verzoeker heeft de Belastingdienst niet juist gehandeld door over te gaan tot een onderhandse verkoop zonder dat Moeder BV als eigenaar van de machines daarvoor toestemming heeft gegeven.

Uit het arrest van de Hoge Raad van 24 januari 2001 (zie Achtergrond, onder 4.) volgt dat als vereiste voor onderhandse verkoop geldt dat de geëxecuteerden daarvoor toestemming moeten verlenen. De Belastingdienst stelt dat voor Werk BV die toestemming is verleend door de curator als vertegenwoordiger en dat voor Plank BV de vereiste toestemming is verleend door de heer T als bestuurder van Plank BV.

Voor Werk BV was de curator in het faillissement de vertegenwoordiger. Door verzoeker wordt niet betwist dat de vereiste toestemming door de curator is gegeven. Dat betekent dat voor Werk BV niet kan worden gezegd dat de ontvanger niet behoorlijk heeft gehandeld door over te gaan tot onderhandse verkoop. Op dit punt is de onderzochte gedraging behoorlijk.

Voor Plank BV heeft de heer T tegenover de Nationale ombudsman ontkend dat hij de door de Belastingdienst gestelde toestemming heeft verleend. Voor deze BV staan de verklaringen van de Belastingdienst en de heer T dus recht tegenover elkaar. Op basis van de resultaten van het onderzoek vindt de Nationale ombudsman de verklaring van de heer T dat hij geen toestemming heeft verleend meer aannemelijk dan de stelling van de Belastingdienst dat dat wel het geval is. De Belastingdienst verwijst naar de emailwisseling met de heer T waaruit volgens hem die toestemming blijkt (zie Bijlage 1). Echter, naar het oordeel van de Nationale ombudsman kan uit die emailwisseling niet

een dergelijke toestemming worden afgeleid. De verklaring van de heer T daarentegen sluit aan op hetgeen de heer T ook verklaart in zijn brief aan de Belastingdienst van 10 april 2016 waarop hij naar zijn zeggen geen reactie heeft gehad. Verder is niet gebleken dat de curator in het faillissement van Werk BV daarnaast Plank BV vertegenwoordigde zodat niet uit dien hoofde sprake is van toestemming voor de onderhandse verkoop van de zijde van Plank BV. Daarom houdt de Nationale ombudsman het er voor dat voor Plank BV de vereiste toestemming als voorwaarde voor onderhandse verkoop niet is verleend. Dat betekent dat ten aanzien van Plank BV niet is voldaan aan het voor onderhandse verkoop gestelde vereiste dat toestemming is verleend door de geëxecuteerde. Op dit punt is de onderzochte gedraging niet behoorlijk.

Nu verzoeker stelt dat hij door de onderhandse verkoop in zijn belang als (stil)pandhouder is geschaad, komt de vraag op of aan het ontbreken van toestemming voor de onderhandse verkoop voor Plank BV gevolgen moeten worden verbonden. De juridische vraag of de omstandigheid dat alleen voor Werk BV toestemming is gegeven voor onderhandse verkoop en niet voor Plank BV meebrengt dat de onderhandse verkoop onrechtmatig is geweest, is niet ter beoordeling van de Nationale ombudsman maar is aan de rechter. Aan de Nationale ombudsman is ter beoordeling of deze tekortkoming aanleiding geeft voor enigerlei compensatie van verzoeker. Daarvoor kan aanleiding zijn als verzoeker als (stil) pandhouder als gevolg van de onderhandse verkoop schade heeft geleden. Naar het oordeel van de Nationale ombudsman zijn er geen aanwijzingen dat verzoeker daadwerkelijk schade heeft geleden doordat onderhands is verkocht in plaats van een openbare verkoop. In de meeste gevallen zal een onderhandse verkoop van de in beslag genomen zaken een hogere opbrengst opleveren dan een openbare verkoop. Door verzoeker is niet gesteld dat in dit geval een openbare verkoop meer zou hebben opgeleverd dan de plaatsgevonden onderhandse verkoop. Van dat laatste is evenmin gebleken. In dit verband is ook van belang dat de Belastingdienst rekening en verantwoording heeft afgelegd aan de curator in het faillissement van Werk BV en dat de curator met toestemming van de rechter commissaris akkoord is gegaan. Ook heeft de Belastingdienst verzoeker aangeboden een bod te doen en op die manier rekening gehouden met de belangen van verzoeker als eventuele derde-rechthebbende. De conclusie is dat niet aannemelijk is geworden dat verzoeker in zijn belangen als pandhouder is geschaad door het zonder de voor Plank BV vereiste toestemming tot een onderhandse verkoop over te gaan.

Wel maakt de Nationale ombudsman nog de volgende kanttekening. In de afhandeling van de door verzoeker bij de Belastingdienst ingediende klacht wordt verzoeker meegedeeld dat hetgeen na de verkoop gebeurt niet aan de Belastingdienst is. Volgens de Belastingdienst ligt na het moment van de verkoop de verdere verantwoordelijkheid bij de koper. Deze dient eventueel met de eigenaar of huurder van het pand afspraken te maken over het afvoeren van zaken. Deze stelling is niet te rijmen met de rol die de Belastingdienst kennelijk heeft genomen in het zoeken naar een praktische en financiële oplossing bij de afvoer van de zaken waarbij uiteindelijk de koopsom met € 12.500 verlaagd is. Er zijn echter geen aanwijzingen dat verzoeker daardoor zou zijn benadeeld. Immers, in dit geval was de opbrengst van de verkoop niet voldoende om daaruit de

belastingsschulden van Werk BV en Plank BV te voldoen. Uit de door de Belastingdienst verstrekte informatie blijkt dat nog een belastingsschuld van € 13.321 resteerde.

CONCLUSIE

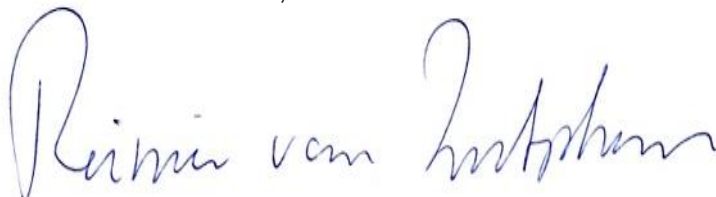
De klacht over de onderzochte gedraging van de Belastingdienst is gegrond op het punt dat ten laste van Plank BV is overgegaan tot onderhandse verkoop zonder dat toestemming was verleend door of vanwege Plank BV. Voor het overige is de klacht niet gegrond.

SLOTBESCHOUWING

Dit onderzoek geeft aanleiding voor een slotopmerking.

In artikel 14.1.10 van de Leidraad Invordering 2008 is neergelegd dat de ontvanger kan kiezen voor een onderhandse verkoop wanneer dat naar verwachting aanzienlijk meer oplevert dan de verwachte opbrengst bij openbare verkoop. Hierbij is niet opgenomen dat daarbij als voorwaarde geldt dat daarvoor de toestemming van de geëxecuteerde is vereist. Daarmee bestaat het gevaar dat uit deze bepaling de conclusie wordt getrokken dat de onderhandse verkoop door de ontvanger ook mogelijk zou zijn zonder toestemming van de geëxecuteerde. De Nationale ombudsman is er daarom voorstander van dat in de bewuste bepaling van de Leidraad Invordering 2008 expliciet wordt opgenomen dat toestemming van de geëxecuteerde is vereist voordat de ontvanger tot onderhandse verkoop besluit.

De Nationale ombudsman,

Reinier van Zutphen

ACHTERGROND

1. Bodembeslag

Het bodembeslag is geregeld in artikel 22 van de Invorderingswet 1990. Het gaat om inbeslaggenomen zaken die zich bevinden op de bodem van de belastingschuldige en dienen tot stoffering van de bodem. Verhaal op die zaken is ondanks de eventuele rechten van anderen mogelijk. Het invorderingsbeleid voorziet in een terughoudend beleid wanneer sprake is van reële eigendom van een derde. Reële eigendom wordt behoudens bijzondere situaties geëerbiedigd. Onder reële eigendom van de derde wordt verstaan de situatie waarin de zaken zowel juridisch eigendom zijn van de derde, als in economisch opzicht in overwegende mate aan hem toebehoren.⁷

2. Artikel 22.8.10 van de Leidraad Invordering 2008 geeft de criteria voor de beslissing op het beroepschrift tegen de inbeslagneming van bodemzaken. Kort weergegeven (en voor zover hier relevant) geldt het volgende. Het terughoudende beleid als bedoeld onder 1, geldt niet als de economische verhouding tussen de belastingschuldige en de zaken aanleiding geeft deze als zijn zaken aan te merken. Verhaal op zaken van een derde is dan gerechtvaardigd. Die situatie doet zich bijvoorbeeld voor in "situaties waarin door middel van leasing of andere vormen van huur of bruikleen het economisch risico van waardevermindering van de zaken in overwegende mate bij de belastingschuldige ligt".

3. **J.J. Vetter, A.J. Tekstra en P.J. Wattel, Invordering van belastingen, Deventer: Kluwer, 2012. 8^e druk, hoofdstuk 13, nr. 1301** (citaat zonder voetnoten):

Door de faillissementsuitspraak komt er een gerechtelijk beslag op het gehele vermogen van de failliet te liggen, zulks ten behoeve van zijn gezamenlijke crediteuren (art. 20Fw). Alle eventuele reeds eerder gelegde individuele beslagen 'vervallen' dus, zoals art. 33, lid 2, Fw het uitdrukt. Juister gezegd: reeds gelegde individuele beslagen gaan op in het algemene faillissementsbeslag. Dit geldt ook voor een eventueel gelegd fiscaal beslag, voor zover het rustte op goederen van de *failliet*. Het fiscale beslag vervalt niet indien het rust op zaken *van derden* die onder de omschrijving in art. 22, lid 3, slot, Inv. vallen (bodemzaken) om de eenvoudige reden dat deze zaken zich niet in het vermogen van de failliet bevinden en dus niet onder het algemene faillissementsbeslag kunnen vallen. (...) In faillissement kan de bezitloze pandhouder die zijn zekerheidsrecht gepasseerd ziet door het fiscale bodemvoorrecht eisen dat de fiscus eerst verhaal neemt op het 'vrije actief' van de boedel, voordat hij het pandrecht van de pandhouder aantast (HR 26 juni 1998, NJ 1988, 745, V-N 1998, blz 2923).

⁷ Zie voor een meer uitgebreide behandeling van het fiscaal bodemrecht onder meer: J.J. Vetter, A.J. Tekstra en P.J. Wattel, Invordering van belastingen, Deventer : Kluwer, 2012, 8^e druk, hoofdstuk 14.

4. De Hoge Raad overwoog in zijn arrest van 24 januari 2001, zaaknummer 35934, ECLI:NLHR:2001:AA9628:

3.5. Al moge de Leidraad onderhandse verkoop onder omstandigheden toelaten, een dergelijke verkoop is in strijd met de dwingende bepalingen van het Wetboek van Burgerlijke Rechtsvordering ingeval deze geschiedt zonder toestemming van de geëxecuteerde. In dit geval heeft het Hof weliswaar geoordeeld dat de onderhandse verkoop kennelijk is geschied met instemming (mogelijk stilzwijgend) van de betrokkenen, maar zonder nadere motivering is dat oordeel niet begrijpelijk. Het staat immers vast dat belanghebbende noch haar echtgenoot - sinds 1 oktober 1994 de bestuurder van A B.V. - toestemming heeft gegeven de verkoop te vervroegen tot 21 december 1994; voorts heeft blijkens de gedingstukken belanghebbende uitdrukkelijk gesteld dat de verkoop heeft plaatsgevonden zonder voorafgaande mededeling aan en buiten medeweten van de echtgenoot van belanghebbende en A B.V., en uit de uitspraak blijkt niet dat belanghebbende deze stelling heeft teruggenomen.

De redactie van V-N schrijft in een noot bij dit arrest⁸:

Opmerking verdient dat de Hoge Raad geen problemen heeft met onderhandse verkoop indien belanghebbenden daarin toestemmen.

Vetter schrijft in zijn noot bij dit arrest⁹:

7 Gelet op het arrest van de Hoge Raad ligt in ieder geval een wijziging van de Leidraad Invordering voor de hand (alleen onderhandse verkoop mogelijk in geval van voorafgaande schriftelijke toestemming), zodat de ontvanger die handelt conform de Leidraad Invordering niet het risico loopt onrechtmatig, want in strijd met de wet, te handelen.

5. Artikel 463, lid 1, Wetboek van Burgerlijke Rechtsvordering:

De verkoop zal in het openbaar worden gehouden ten overstaan van de deurwaarder en op een door deze daartoe aan te wijzen binnen zijn ambtsgebied gelegen plaats.

6. Leidraad Invordering 2008

Artikel 14.1.4.:

Volgorde van uitwinning bij beslag

Als de ontvanger naast zaken van de belastingschuldige, ook zaken in beslag heeft genomen waar derden rechten op hebben, dan wint hij die zaken uit in de volgorde:

1. zaken van belastingschuldige zelf;

⁸ V-N 2001/9.26.

⁹ FED 2001/133.

2. zaken waar anderen dan de belastingschuldige een beperkt recht op hebben;

3. zaken die eigendom zijn van derden.

De ontvanger hoeft deze volgorde niet in acht te nemen als op voorhand duidelijk is dat:

- de hoogte van de belastingschuld aantasting van de rechten van derden onvermijdelijk maakt of;
- het belang van de invordering zich hiertegen verzet.

Artikel 14.1.10.:

Onderhandse verkoop

Als een onderhandse verkoop van in beslag genomen zaken naar verwachting aanzienlijk meer oplevert dan de verwachte opbrengst bij openbare verkoop, dan kan de ontvanger kiezen voor een onderhandse verkoop.

De ontvanger moet hierbij rekening houden met de gerechtvaardigde belangen van eventuele derde-rechthebbenden die zich bij hem bekend hebben gemaakt. De ontvanger stelt deze derden in de gelegenheid om een bedrag aan te bieden ter opheffing van het beslag.

Onderhandse verkoop vindt niet plaats als hierdoor de belangen van de Staat worden geschaad.

Artikel 14.2.18.:

Afboeking executieopbrengst verkoop roerende zaken

De ontvanger verhaalt de openstaande schuld waarvoor het beslag roerende zaken is gelegd op de executieopbrengst, inclusief de daarin begrepen omzetbelasting. Voordat de opbrengst op de openstaande schuld wordt afgeboekt, worden eerst de kosten van executie verrekend. De ontvanger boekt de opbrengst vervolgens af met inachtneming van het bepaalde bij artikel 7 van deze leidraad.

Als er andere schuldeisers zijn die beslag hebben gelegd of als er beperkt gerechtigden zijn van wie het recht door de executie is vervallen, dan wordt zoveel mogelijk getracht in der minne overeenstemming te bereiken over de toedeling van de netto-executieopbrengst. Als dat niet mogelijk blijkt, dan is artikel 481 Rv en volgende van toepassing.

Bijlage 1

(27-01-2016; N.o.)

Geachte heer T,

Vanochtend is overeenstemming bereikt over de verkoop, inclusief de computers/server.

U wordt in de gelegenheid gesteld om uw administratie veilig te stellen en een back-up te maken.

Uit praktisch oogpunt zal dit waarschijnlijk samen vallen met het ophalen van de zaken door de koper.

Een exacte datum en tijdstip is hiervan momenteel nog niet bekend.

Voor het maken van een afspraak kunt u contact opnemen met mijn collega de heer H.

W,

bereikbaar via: (...)

(21-01-2016; N.o.)

Geachte Heer C (van de Belastingdienst; N.o.)

Zoals gisteren telefonisch aangegeven zou ik graag de server van (Werk BV; N.o.) incl een pc willen overnemen van U

Wij hebben op de server de administratie staan van meerdere bedrijven en deze hebben wij voor de toekomst nog nodig

Of bestaat er een mogelijkheid dat wij de administratie van de server halen (server aan mij verkopen is makkelijker)

Met Vriendelijke Groet

(de heer T; N.o.)

Bijlage 2

(4-02-2016; N.o.):

Heer X (koper; N.o.),

Hierbij bevestig ik u de gemaakte afspraken:

De belastingdienst zal aan u een bedrag groot € 12.500,00 inclusief BTW retourneren cq in mindering brengen op de koopprijs.

De meerkosten transport alsmede de heftruck en de compressor met toebehoren vallen onder deze vaststellingsovereenkomst.

De heftruck en de compressor met toebehoren blijven achter op de locatie.

U draagt zorg voor schone oplevering van de hal.

Uiterlijk dinsdagavond 9 februari 2016 zijn de werkzaamheden uitgevoerd.

Deze overeenkomst is telefonisch op 3 februari 2016 met u overeengekomen. Voor ondertekening is geen mogelijkheid omdat u heden 04 februari 2016 met vakantie bent.

Met vriendelijke groet,

H

Behandelfunctionaris Invordering

(20-01-2016; N.o.)

Geachte heer, mevrouw,

(...), treft u bijgaand aan een e-mailbericht van de heer X. De inhoud ervan spreekt voor zich.

Erop vertrouwend u hiermede van dienst te zijn geweest, verblijft,

met vriendelijke groet,

namens mr. V

curator

mr. R

advocaat

(19-01-2016; N.o.)

Onderwerp: Verkoop faillissement (Werk BV; N.o.) / (Plank BV; N.o.)

Goede middag heer V (curator; N.o.),

Gisteren hebben mijn collega's W en L een bezoek gebracht aan de bedrijven aan de (beslagadres; N.o.).

Uw kantorgenoot mr. R was hierbij aanwezig.

Vanmiddag heb ik een gesprek gehad met mijn collega's en hun bevindingen besproken.

De bureaus liggen vol papier. Er staan nog ordners met administratie en de computers zijn nog aangesloten en de harde schijven nog niet leeg gemaakt. Het lijkt ons raadzaam dat u z.s.m. de administratie en de computergegevens (audit files) veilig stelt.

Ik heb het advies gekregen om te kijken of een verkoop onderhands tot de mogelijkheden behoort. Dit advies is mede gebaseerd op de constatering dat de taxatie behoorlijk aan de hoge kant is.

Inclusief de voorraad zal de opbrengst van de in beslag genomen naar verwachting beduidend lager zijn. Onze deurwaarders hopen op totaal € 130.000.

Er hebben zich bij u diverse partijen gemeld die interesse hadden in de aankoop van de in beslag genomen zaken.

Graag ontvang ik van u de gegevens van de bij u bekende partijen om te kijken of zij een bod willen doen voor een onderhandse verkoop zodat wij het alsnog eens kunnen worden.

De machines moeten worden afgevoerd door het bedrijf van de buurman. Deze zal wellicht zijn medewerking verlenen maar zijn bedrijfsvoering komt minimaal een dag stil te liggen. Er staan veel machines op een kleine oppervlakte. Afvoeren wordt hierdoor bemoeilijkt.

Na onze (onderhandse) verkoop zal het pand niet bezemschoon aan u worden opgeleverd. Er is veel olie en staalafval wat nog afgevoerd zal moeten worden.

Graag hoor ik zo spoedig mogelijk van u om tot een tijdige afwerking te komen voor het huurcontract medio februari 2016 afloopt.

Met vriendelijke groet,

C

Behandelfunctionaris Invordering

(20-01-2016; N.o.)

Geachte Hr. R,

Zoals vanmiddag besproken stuur ik u een e-mail met het bericht dat wij interesse hebben in de machines van (Werk BV; N.o.)/(Plank BV; N.o.)

Ik zou het fijn vinden als u ons met de belastingdienst in contact zou kunnen brengen zodat wij kenbaar kunnen maken dat wij interesse hebben.

(...)

Bijlage 3

(11-05-2017; N.o.)

Geachte (gemachtigde verzoeker; N.o.)

Hier heb ik nooit antwoord op gehad. Ca drie weken terug is er een deurwaarder (hr. B) van de belasting hier geweest omdat (Moeder BV; N.o.) nog een belasting schuld zou hebben. Ik heb ook tegen hr. B gezegd hoe het met (Moeder BV; N.o.) is gelopen en heb hem ook een copy van deze brief meegegeven (ook daarop nog geen reactie)

(De heer T; N.o.).

(11-05-2017; N.o.)

(Heer T; N.o.),

Heb jij daar ooit antwoord op gehad?

(gemachtigde verzoeker; N.o.)

(11-05-2017; .o.)

(gemachtigde verzoeker; N.o.)

Deze brief (zie bijlage 4; N.o.) heb ik toen naar de belasting (de heer C) gestuurd.

(De heer T; N.o.)

(11-05-2017; N.o.)

(De heer T; N.o.)

Kun jij mij met spoed een kopie sturen van de mail aan de heer C, zie hieronder en zijn antwoord. Het concept heb ik ooit aangeleverd. Heb jij daar antwoord op gehad?

(gemachtigde verzoeker; N.o.)

(14-10-2016; N.o.)

Geachte (gemachtigde verzoeker; N.o.)

(...)

Ik heb niets meer vernomen van de belasting

(de heer T; N.o.)

(7-10-2016; N.o.)

Geachte heer T, (...)

Wij zijn nog steeds aan het stoeien met de belastingdienst.

Kun je mij bevestigen dat jij nog steeds geen overzicht hebt gehad van de verkoopopbrengst van de machines of wel?

Weet jij wat er met de restantopbrengst is gebeurd?

(gemachtigde verzoeker; N.o.)

Bijlage 4

(...) 10-04-2016

Geachte Heer C (van de Belastingdienst; N.o.)

Ik heb inmiddels gezien dat alle machines zijn verkocht en dat jullie de opbrengst hebben verrekend met de openstaande schulden, Het gaat om de machines die eigendom waren van mijn personal holding en waarop beslag was gelegd.

Graag ontvang ik van U tekst en uitleg over de wijze waarop e.e.a. is verlopen en een overzicht van de betaalde bedragen en op welke aanslagen deze bedragen zijn verrekend.

Verder zou ik graag willen weten waarom de zaken zonder mijn toestemming zijn verkocht en dit onderhands is gebeurd?.

De reden waarom ik dit vraag is omdat U bekend was met het feit dat er bezwaar is gemaakt door pandrecht houders tegen de beslaglegging omdat deze een pandrecht hebben op de machines.

Nog even los van de vraag of U de zaken mocht verkopen moet er natuurlijk wel rekening worden gehouden met de rechten van derden zoals het pandrecht voor deze partijen

Naar ik begrepen heb moet uit de verkoopopbrengst in ieder geval genoeg geld beschikbaar zijn gekomen om in ieder geval de pandrechthouders te voldoen op grond van het pandrecht

De pandrechthouders zijn erg boos dat in het geheel geen rekening met hen is gehouden terwijl u daar volgens mij wel toe verplicht bent.

Deze pandrechthouders staan op het punt zowel tegen mij persoonlijk als ook tegen de belastingdienst te procederen

Gaarne van vernemend

Met Vriendelijke groet,

(De heer T; N.o.)